

sagt, at man uden nogensomhelst Betænktheds kan følge Bestemmelsen i Lovforslaget's § 17.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, som af Udvalget er stillet under Nr. 3 til § 18, og som handler om Arrest i Bøien, skal jeg begynde med at tillade mig at udtale, at jeg frygter for, at jeg ved mine Ytringer under Conferencen med Udvalget om det dert omhandlede Punkt har givet Anledning til nogen Misforstaaelse. Den ærede Ordfører var vistnok i sin gode Ret, naar han udtalte, at han troede, at dette Forslag var i fuld Overensstemmelse med Krigsministerens Anskuelse. Dette er imidlertid dog ikke ganske Tilfælde, og Overensstemmelsen vil finde sin Forklaring i, at det ikke altid er saa let at fastholde, hvad der er blevet den endelige Mening ved Affattelsen af en Paragraf, om hvilken man har forhandlet med flere forskjellige Personer, der have havt noget forskjellige Anskuelser om, hvorledes de bedst og rigtigst kunde og burde affattes. Jeg har udtalt i Udvalget, at det var Tanken i Marinen, at den simple Arrest i Bøien kun skulde kunne anvendes som Disciplinærstraf, og at dette var Meningen, naar det i § 18 hedder: „Simple Arrest i Bøien anvendes alene uden Dom“, samt at paa den anden Side den strenge Arrest i Bøien kun skulde kunne idømmes ved Dom og altsaa ikke skulde kunne anvendes som Disciplinærstraf. Jeg har imidlertid ikke derved udtalt, hvad der har været den oprindelige Tanke; thi denne er, at den strenge Arrest i Bøien ligesaa vel som den simple Arrest i Bøien skal kunne anvendes som Disciplinærstraf. Den ærede Ordfører omtalte, at den strenge Arrest i Bøien var noget hidtil hos os Ukjendt, og han sagde, at, da man saaledes ikke kjendte den af egen Erfaring, men kun kunde holde sig til de Erfaringer, som vare gjorte i fremmed Land, burde man ikke admittere denne Straf hos os som Disciplinærstraf. Det er nu vel ogsaa ganske sandt, at man ikke hos os kjender denne Straf af egen Erfaring. Men jeg tror, at, naar man har set den Indretning, hvorved Straffen skal bringes i Udførelse — og det ærede Udvalg har jo haadt Leilighed til at gjøre sig bekendt med den — vil Enhver kunne sige sig selv,

at denne Straf i Virkeligheden ikke er meget strengere end simpel Arrest i Bøien, hvor Bedkommende kun bliver fængslet om det ene Ben. Bøiestrafpen har i mine Dine sin væsentligste Betydning ikke ved den legemlige Ulempe, som den paafører de Paagjældende, men navnlig ved den Skam, som det er at blive fængslet i Jern ombord i et Skib mellem sine Kammerater. Og tillader man nu mellem de disciplinære Straffemidler Anvendelsen af en saadan Straf som 10 Dages simpelt Fængsel paa Vand og Brød, saa tror jeg ogsaa, at man uden Betænktheds kan tilstede Anvendelsen af streng Arrest i Bøien som Disciplinærstraf. Da der er et vist Forhold mellem simpel og streng Arrest i Bøien, saa vil man i Virkeligheden ved at indrømme Anvendelsen af denne sidste som Disciplinærstraf sætte Skibschefen i Stand til at lade den Paagjældende affone sin Forbrydelse i en kortere Tid, end der ellers vilde behøves. Hvad jeg altsaa kan ønske, og hvad jeg skal tillade mig at foreslaa, er ikke nogen Forandring i den af Udvalget under Nr. 3 og 4 foreslaaede Affattelse af § 18, men derimod, at Affattelsen af § 199 bliver uforandret, saaledes som den findes i Regjeringsforslaget, saa at altsaa det Ændringsforslag, som Udvalget har stillet under Nr. 18 til denne sidste Paragraf, ikke bliver taget til Følge.

Mod Ændringsforslagene under Nr. 5, 6 og 7 til § 20, 24 og 25 har jeg Intet at erindre ligesom heller ikke mod Ændringsforslaget under Nr. 8 til § 33. — Ændringsforslaget under Nr. 9 til § 38 kan jeg derimod ikke tiltræde. Dette Forslag gaar ud paa, at en Befalingsmand, som er dømt til Embeds eller Bestillings Fortabelse, atter skal kunne forfremmes, naar han ikke har været dømt for en Forbrydelse, der i den offentlige Mening betragtes som vanærende, ikke blot, naar han i Krigen har udmærket sig ved tapper Daad, men ogsaa, naar han i det Mindste i eet Aar har vist et rosværdigt Forhold. Jeg kan ikke indrømme Rigtigheden af den Anskuelse, som herved har gjort sig gjældende. En Befalingsmand bør ikke med Lethed i Fredstid kunne gjen erhverve sin Stilling som